

Για το σύγχρονο εθνικό αγνωστικισμό (1ο Μέρος)

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Απάντηση σε πρόσφατο άρθρο του σύγχρονου νεοελληνικού εθνικού αγνωστικισμού

Το χυδαιότερο δεν είναι το να θεραπεύεις απλά το εγώ σου χωρίς φραγμούς, αλλά κυριότατα όταν εξειδικεύεις τη διάπραξη τούτη ασελγώντας πάνω στην ιστορική αλήθεια και σε νεκρούς που χάσανε ό,τι πολυτιμότερο είχαν – το κορμί τους, τη βολή τους, τα νιάτα τους, τις χαρές τους, τη ζωή τους, το είναι τους – για να μπορείς εσύ σήμερα να αυτοϊκανοποιείσαι πολυμερώς και μαλθακοτρόπως. Και οι Έλληνες συνηθίσαμε από τα αρχαία χρόνια να φιλοσοφούμε άνευ των τοιούτων παθών...

Όσα θα ακολουθήσουν είναι κάτι σαν επίλογος σε αυτό που πρόσφατα γράψαμε σχετικώς με τις ιστορικές μνήμες των ημερών[1]. Θα ήθελα μάλιστα να

διευκρινίσω ότι δεν απευθύνομαι τόσο στον φυσικό αυτουργίσκο μιας ακόμη γελοιωδέστατης παραχάραξης της αλήθειας, καρπό της ασυδοσίας που γεννάνε οι δημοκρατίες και τον οποίο έχουμε συνηθίσει πια, όσο το πράττω χάριν του βιασμού της αλήθειας ή, επί το ακριβέστερον, των αυτονόητων. Η ελαφριά σκληρότητα στη χρήση της γλώσσας μας δεν θα πρέπει να ενοχλήσει και απασχολήσει ει μη μόνον τους ηθικολόγους, οι οποίοι εξάπαντος δεν έχουν σχέση με τον ρεαλισμό της ιστορίας και πολύ περισσότερο με τον ψυχισμό του γνήσιου Ρωμηού.

Δεν χρειάζεται να πούμε πολλά, διότι οι αήθεις, ανιστόρητοι, αγενείς, προπετείς, αμετροεπείς, κρετινίζοντες, προπηλακιστές, στρεβλωτές, προπαγανδιστές, διάβολοι, βωμολόχοι, πάσχοντες ιστορικό αμοραλισμό, άνοες, κακονούστατοι, ανέστιοι, απάτριδες και εν γένει άχρωμοι, πικρόχολοι, εριστικοί, βλαξείρωνες (δάνειος όρος από φίλο ιερέα) και δύσγευστοι γενικώς σχετικοί τύποι ήδη έχουν επιτύχει τη σκοτεινή τους στοχοθεσία με την απλή και μόνον ενασχόληση των υπολοίπων μαζί τους. Αλλά ας ακουστούν και δυο λογάκια προς αναψυχήν και γνώσιν των καλοπροαιρέτων Νεοελλήνων, που δεν τους φτάνουν τα της κρίσεως βάσανα, αλλά καλούνται κάθε χρόνο τέτοιες μέρες να ακούνε του κόσμου τα ενίων τινών δηκτικά φληναφήματα. Το αν δε τώρα οι ένιοι τούτοι φορείς των εν λόγω εμετικών διαστρεβλώσεων και γενικεύσεων της ιστορίας είναι εγκάθετοι, πράκτορες, υπάλληλοι ή και απλά μικροπρεπείς ανεγκέφαλοι, δεν είναι μέσα στις προθέσεις και στις δυνατότητες του παρόντος να καταπιαστεί σχετικώς.

Ήδη η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας έδωσε μια ικανοποιητική απάντηση στις ανυπόστατες, πλην μοδάτες (αριστερίζουσες ως επί το πλείστον), αντεθνικές (ή καλύτερα ανθελληνικές;) θεωρίες των ημερών[2]. Θα προσπαθήσουμε να προσθέσουμε και εμείς εδώ ένα μικρό λιθαράκι στην απάντηση εκείνων. Αν, λοιπόν, είναι αληθή όσα βρήκαμε στο διαδίκτυο σε πρόσφατο κείμενο συγχρόνου τινός διανοητού, τότε μπορούμε να τα σχολιάσουμε προς μερική αποκατάσταση της αλήθειας των πραγμάτων.[3] Σύμφωνα πάντοτε με τον ισχυρισμό του αρθρογράφου, «σήμερα πάντως ένα βιβλίο που θα έγραφε τα αληθινά συμβάντα του 21 θα καιγότανε στην πυρά»: πρώτη απορία· άραγε όλα τα βιβλία μέχρι τώρα λένε ανακρίβειες, έτσι; Είναι παράδοξο που η συνωμοσιολογία, η οποία καταδικάζεται τόσο έντονα από την Αριστερά, απαντάται τόσο εύκολα και απροκάλυπτα σε ανθρώπους του δικού της χώρου.

Επί της ουσίας τώρα. Μας αναφέρει επί λέξει: «η επανάσταση ξεκίνησε όχι από τους ηρωικούς αρματολούς και κλέφτες (αντίθετα αυτοί και μέσα στον Αγώνα πολέμουσαν σαν μισθοφόροι για αμοιβή και λάφυρα) αλλά από φιλήσυχους αστούς εμπόρους που ζούσαν έξω από την Ελλάδα». Η εσκεμμένη αποσιώπηση, η γενίκευση και η αοριστολογία, εάν δεν μαρτυρεί κακότητα και εμπάθεια, εξάπαντος

αποκαλύπτει άγνοια. Δεν θα απαντήσω - δεν αξίζει, στ' αλήθεια - ει μη μονάχα μέσα από ερωτήσεις: σημασία έχει τόσο από ποιους ξεκίνησε ή μάλλον πόσοι συμμετείχαν και ποιοι τελικά σήκωσαν τον κύριο όγκο του Αγώνα; Έπειτα, όλοι και σε όλες τις περιπτώσεις οι κλεφταρματολοί πολεμούσαν για αμοιβή και λάφυρα; Και μόνον για αυτά; Τέλος, οι φιλήσυχοι αστοί πώς αποφάσισαν και πώς κατόρθωσαν να την ξεκινήσουν την Επανάσταση; Οξύμωρον γαρ, εφόσον φιλήσυχοι!

Συνεχίζει με περισσή ασέβεια και θρασύτητα προς τα *ιερά τέρατα της ιστορίας μας*: «όμως, όπως γράφει ο Σκαρίμπας: 'Το Πατριαρχείο το αφόρισε. Οι Πρόκριτοι και οι Ιεράρχες το χλεύασαν. Ο Καποδίστριας του γύρισε τις πλάτες. Ο Κοραής μας το μυκτήρισε'. Η αρχή ήταν πολύ δύσκολη και το τέλος ολέθριο». Βρε αφορισμένε - σχήμα λόγου δικό μου, αλλά τρόπος έκφρασης παλαιότερων γενεών - ο Γρηγόριος Ε' ήταν τόσο δικός τους, που τον πνίξανε τελικά στον Βόσπορο... όσο δε για το εκχυθέν αίμα των Ορθόδοξων κληρικών, που μαρτυρεί εξάπαντος τον χλευασμό τους στην Επανάσταση (!), απάντησε ήδη η Δ.Ι.Σ., όπως είπαμε προηγουμένως. Ο Καποδίστριας επίσης για όσους το αγνοούν, πάλεψε να μην επέμβει η Ιερά Συμμαχία κατά των επαναστατημένων Ελλήνων τα πρώτα χρόνια (άραγε το ήξερε αυτό ο αρθρογραφών;) και μετά εφονεύθη χάριν της αγνωμοσύνης μας στον δρόμο για την εκκλησιά...

«Η Εκκλησία όχι μόνο δεν πρωτοστάτησε στον Αγώνα αλλά τον πολέμησε με κάθε τρόπο», συνεχίζει. Μάλλον αυτό του διέλαθε κάπως στη διατύπωση και θα πρέπει να το ανακοινποιήσουμε στο ορθό: «η Εκκλησία όχι μόνο πρωτοστάτησε στον Αγώνα, αλλά και πολέμησε δια των κληρικών και λαϊκών μελών της με κάθε τρόπο». Η Εκκλησία δεν είναι μονάχα η επίσημη, αλλά και τα ελάχιστα μέλη της, να μην πω αυτά κυρίως. Αλλά δεν μπορώ να απαιτήσω από τον εν λόγω κύριο να γνωρίζει ορθόδοξη χριστιανική εκκλησιολογία... Σχετικά με τον αφορισμό του Ρήγα απάντησε η Σύνοδος. Και αν τούτος τώντι συνέβη, θα ήταν προφανέστατα κάτι ίδιο με εκείνον του Γρηγορίου Ε', δεν νομίζετε;

Και αμέσως στη συνέχεια: «εναντιώθηκε στις ‘σατανικές’ απόψεις για ελευθερία, ισότητα και δημοκρατία που έρχονταν από την Δύση και τελικά αφόρισε και την ίδια την επανάσταση». Εδώ θα πρέπει να ανατρέξει ο ημι - α - μαθής αρθρογράφος στην πλούσια βιβλιογραφία για τη διαπάλη Διαφωτισμού και Εκκλησίας στα δυσχερή εκείνα χρόνια και για τη συνεκφορά των αθεϊστικών διακινούμενων ιδεών από τη Δύση μαζί με την εκείθεν πρόοδο των γραμμάτων και των επιστημών. Η *δυσκολία της επίσημης Εκκλησίας*, που ήταν στη μέση και ταυτόχρονα έπαιζε και σημαντικό πολιτικό ρόλο για το Μιλέτ των απανταχού υπόδουλων Ορθοδόξων (ανεξαρτήτως εθνικότητας) εξηγεί πολλά από την σε κάποια σημεία επιφυλακτική έως επιθετική στάση της σε βάρος των «εσπερίων φώτων».

Το θέμα όμως δεν είναι εδώ αυτό. Πρόκειται απλά για προπέτασμα καπνού και ψευτοεπιχειρηματολογικό μελάνι, κάτι σαν αυτό των μαλακίων, που τον πρώτο ωστόσο εύκολα διαλύει ο έτερος καπνός από τα καριοφίλια των ορθοδόξων μαχητών και το δεύτερο τα ρείθρα των αιμάτων που πήγαζαν από ράσα και φουστάνελες...

[Συνεχίζεται]

[1]

<http://www.pemptousia.gr/2014/03/%CE%B4%CE%B5%CF%8D%CF%84%CE%B5-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%B1%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CF%84%CE%B5%CF%82/>

[2] <http://www.amen.gr/article17375>

[3] <http://www.protagon.gr/?i=protagon.el.article&id=32728>